

Boldogfai Farkas Sándor később számos elismert szobrot alkotott, így Budapesten a Pasaréti téren álló Mária-szobrot, a Lehel téri templom szobrait, a Pannonhalmi Bencés Apátságban Teleki Pál és Asztrik apát szobrát, a budapesti Szent István Bazilikában a jobboldali, mellékoltáron álló Szent Imre-szobrot, a győri székesegyházban a Szent László hermával szemben álló, Apor Vilmos vértanú-püspök számára készült vörös-márvány szarkofágot 1948-ban, melynek sarkain a domborművek a mártír életéből jeleneteket ábrázolnak, még azt is, amikor a nőket védelmező püspököt a halálos lövés éri! Az Observatore Romano akkor úgy emlékezett meg róla, hogy a háború utáni egyházművészet legkiválóbb alkotása. Szobrai állnak Zürichben és Palermóban. Ő tervezte a régi kétforintost és a sokáig használt telefonszert is.

Budapest ostroma alatt a Belvárosban, a Kristóf téren lévő műterem-lakását bomba pusztította el. Az ostrom után, amikor Kisfaludi Stróbl Zsigmond Vorosilov marsalltól egy Stefánia úti villát kapott, a mester a Százados úti művésztelepen lévő műtermes félházát legkedvesebb tanítványának, Sándornak adta. Itt lakott és alkotott 1970-ig, infarktus következtében történt haláláig. Mivel Zalaegerszeg díszpolgára volt, itt temették el ünnepélyesen, díszsírhelyen. Halálakor műtermében lévő szobrait Zalaegerszegre hagyta, ahol a városi múzeumban külön teremben láthatók.

Dr. Sibalszky Zoltán
Budapest

Köszönjük észrevételeiket, kiegészítéseiket és továbbra is várjuk pontos, hiteles adatközléseiket a folyóiratban megjelenő írásokkal kapcsolatban.

SZERZŐINKRŐL

ÁCS ANNA, DR. (Noszlop, 1953)
Muzeológus, középiskolai tanár. A pápai Türr István Gimnáziumban érettségizett, majd Debrecenben, a Kossuth Lajos Tudomány Egyetemen végzett magyar-történelem-néprajz szakon. A Veszprém Megyei Múzeumi Igazgatóságon 2000-től dolgozik irodalmi muzeológusként. Helyi vonatkozású a Jókai Mór Emlékmúzeum új, állandó kiállítása. Több száz tanulmánya, cikke jelent meg különböző folyóiratokban és tanulmánykötetekben. Munkásságát több kitüntetéssel, díjjal ismerték el. (1.; 5.; 9.)

BAÁN BEÁTA (Zirc, 1955)
Március 3-án születtem, Noszlopy Gáspár halálának évfordulóján percnyi pontossággal.

Szüleim, nagyszüleim pedagógusnak szántak, s amikor a sors úgy hozta, szívesen tanítottam, s szerettem óvodában is dolgozni.

Neveltetésemből fakadóan mindig vonzódtam a művészet, a kultúra jónéhány ágához. Nagypám, néhai Baán László, a katolikus iskola mindeddig egyetlen igazgatója a településen a kultúra meghatározó alakja volt. Édesapám, néhai Baán Barnabás a helyi amatőr sportéletet szervezte, művelte, így elmondható, hogy a szervezés, a kultúra szeretete, terjesztése a véremben van. Nem volt hát véletlen, hogy népművelő lettem. Jelenleg a Városi Művelődési Központ igazgatója vagyok.

Erősen kötődöm Balatonfüredhez, boldogan lettem a Balatonfüredi Helytörténeti Egyesület alapító tagja.

Örömmel tölt el, hogy a Füredi História szerkesztőbizottságának tagja lehetek, mert ez számomra olyan, mintha nagypám újságírói, szerkesztői munkáját folytatnám.... (3.; 4.)

BALOGH ÁDÁM (Balatonfüred, 1921)
Kitüntetéssel végzett a szombathelyi Faludi Ferenc Gimnáziumban, majd a Ludovika Akadémián tanult. Tiszti pályafutását Szombathelyen kezdte, majd 1944-ben az orosz frontra került századparancsnokként. Kétszer sebesült meg. 1946-1947 között tanítóképzőt végzett. 1948-ban ellenállási tevékenysége miatt letartóztatták és 25 évre ítélték. 1956 novemberében, a forradalom alatt szabadult ki, majd emigrált. Külföldi tanulmányai befejeztével tanárként helyezkedett el az ausztriai Bad-Ischl-i gimnáziumban. 1986-ban nyugdíjba vonult. Több kitüntetés birtokosa. A Vitézi Rend, valamint több lovagrend tagja. (8.)

BARTHA LÁSZLÓ (Balatonfüred, 1953)
Általános iskolai tanulmányait a helyi Bem József Általános Iskolában végezte el, 1971-ben érettségizett a Lóczy Lajos Gimnáziumban mint szőlészborász. Eddigi munkahelyei mind városunkhoz kötődnek, jelenleg kereskedő. A Balatonfüredi Helytörténeti Egyesület tagja. (9.)

CSERÉP LÁSZLÓ (Veszprém, 1955)
A balatonfüredi Polgármesteri Hivatal Művelődési osztályának vezetője, magyar-történelem-filozófia szakos középiskolai tanár. Tagja a Magyar Történelmi

Társulatnak, a Magyar Filozófiai Társaságnak, a Millenniumi Jókai Emlékbizottságnak, valamint titkára a Quasimodo Alapítvány kuratóriumának és a Hamvas Béla Asztaltársaságnak. Több kiadvány szerkesztője, rendszeresen publikál napilapokban és folyóiratokban. (5.)

DIBUSZ LÁSZLÓ, DR.

(Budapest, 1936 – Balatonfüred, 2005)

Főorvos, Balatonfüred köztisztviselőként álló családorvos volt. Nyugdíjba vonulását követően aktív helytörténeti kutatómunkát végzett, amelynek egy része sajnos befejezetlen maradt. Rendszeres tudósítója volt a Balatonfüredi Naplónak. A településért kifejtett tevékenységéért 1981-ben Pro Urbe díjjal tüntették ki. A Helytörténeti Egyesület és a Füredi História szerkesztő bizottsági tagja volt. (1.; 4.; 6.)

ELEK MIKLÓS (Parádfürdő, 1946)

Kisebbségi megszakításokkal 1955-től él Balatonfüreden. Szombathelyen szerzett népművelő-könyvtáros szakképzettséget. A Városi Helytörténeti Gyűjtemény vezetője, a Balatonfüredi Helytörténeti Egyesület titkára és a Füredi História felelős szerkesztője. Több helytörténeti kiadvány, könyv társszerzője. (2.; 5.; 7.; 9.; 11.)

FAZEKAS MIKLÓS

(Badacsonytomaj, 1940 – Balatonfüred, 2004)

Vasútállomáson született, vasútállomáson halt meg. A középiskolát Szegeden végezte. Érettségi után Budapesten elvégezte a MÁV Tisztképzőt, és visszatért a neki oly kedves Balaton partjára. Hosszú időn keresztül, nyugdíjazásig Balatonfüred állomáson dolgozott, forgalmi szolgálattevőként. Ő elmondhatta magáról, hogy azonos volt a munkája és a hobbija. Szabadidejében hódolt nagy szerelmének: az utazásnak. Bejárta szinte egész Európát, az Északi-sarkkörtől egészen Jordániáig. Másik kedves időtöltése a vasutas képeslap, és a vasúttal kapcsolatos emléktárgyak gyűjtése volt. Életét átszötte a vasút szeretete. Tagja volt a Balatonfüredi Helytörténeti Egyesületnek. (2.)

HERCZEG EDIT (Balatonfüred, 1932)

Tanár, okleveles német fordító. Közép- és felsőfokú iskoláit Budapesten végezte: Idegen Nyelvek Főiskolája, német sajtó és könyvkiadói szak. 1955-ben államvizsgázott az ELTE-n. A balatonfüredi Bem József Általános Iskolában tanított magyar nyelvet és irodalmat, később német nyelvet. Tagja a Magyar Újságírók Közösségének, alapító tagja a Balatonfüredi Helytörténeti Egyesületnek. (8.)

HONTI JÓZSEF, DR. (Székesfehérvár, 1938)

Orvos, pathológiai és igazságügyi orvostani szakorvos, címzetes egyetemi docens, a Semmelweis Egyetem Budapest Baráti Körének ügyvezető titkára, a Magyar Orvostörténelmi Társaság főtitkára, a Nemzetközi Orvostörténelmi Társaság (ISHM) alelnöke. Gyermekkorát Balatonfüreden töltötte, általános iskoláit is itt végezte.

Az Orvostörténelmi Közlemények és több külföldi orvostörténeti folyóirat szerkesztő bizottsági tagja. Számos orvosi, pathológiai és orvostörténeti szakközlemény, és orvostörténeti könyv szerzője, társszerzője. Több kitüntetés birtokosa. (4.)

HORVÁTH MIHÁLY, PROF. DR. (Pécs, 1924)

Balatonfüred Város Díszpolgára, címzetes egyetemi tanár, belgyógyász, kandidátus, az izotópdiaosztika szaktekintélye, 1958-tól él Balatonfüreden. A hazai nukleáris medicina egyik úttörője, a balatonfüredi Szív-kórház kardiológiai profilú radioizotóp diagnosztikai laboratóriumának létrehozója, akadémiai doktor. Több szakmai kitüntetés birtokosa. A Balatonfüredi Helytörténeti Egyesület alapító tagja, 2003-ig elnöke. (2.; 4.)

KARIKA ERZSÉBET (Szentgál, 1935)

1953-ban végezte el a Közgazdasági Technikumot, Veszprémben. 1966-ban középfokú könyvtárosi szakképesítést szerzett Győrben. 1964 és 1969 között Ajkán, 1969–1976-ig Balatonalmádiban, 1976-tól 1994-ig a Balatonfüredi Városi Könyvtárban könyvtárosként dolgozott. 1995-től nyugdíjas. Számos helytörténeti és bibliográfiai kiadvány, szerzője, társszerzője illetve összeállítója. A Balatonfüredi Helytörténeti Egyesület elnökségi tagja. (11.)

KATONA CSABA (Szovjetunió – Renyi, 1971)

Levéltáros, a Magyar Országos Levéltár dolgozója, a Levéltári Szemle, a Levéltári Közlemények és az ArchivNet felelős szerkesztője.

Szakterületét balatonfüredi témából írta (A balatonfüredi fürdővendégek társadalmi és lakóhely szerinti megoszlása, 1840–1916). Számos publikációja jelent meg 19–20. századi művelődéstörténetről országos és regionális szaklapokban, különös tekintettel a Balaton vidékére és Balatonfüredre. Alapító tagja a Balatonfüredi Helytörténeti Egyesületnek. (1.; 3.; 4.; 5.; 6.; 10.; 11.; 12.)

KUBASSEK JÁNOS, DR. (Budapest, 1957)

Geográfus, középiskolai tanár, az érdi Magyar Földrajzi Múzeum igazgatója, a Földrajzi Múzeumi Tanulmányok felelős kiadója. Számos szakkönyv

szerzője. Kutatási területe: A földrajz tudományok története, régi magyar utazók, földrajzi felfedezők, világjárók tevékenysége, természeti földrajz, karsztmorfológia. (8.)

LÁSZLÓ ZOLTÁN (Nógrádverőce, 1925)

Balatonfüred jegyzője volt 1948-tól 1952-ig. Ezt követően a Községgazdálkodási Vállalat munkatársa lett. A Dunántúli Regionális Vízműtől ment nyugdíjba 1985-ben. A Balaton szeretete a foglalkozásából adódott. Ezt tovább mélyítette Zákonyi Ferenchez fűződő kapcsolata. A vezetése alatt álló vízmű történetéről „Kék kerítések” címmel könyvet írt. Kutatási területe továbbá a füredi borhek története, a régi épületek sorsa. Tekintélyes, a Balatonnal foglalkozó könyvtárat gyűjtött össze az évek során. A Balatonfüredi Helytörténeti Egyesület tagja. (5.)

NAGY FERENC (Tata, 1949)

A Magyar Országos Levéltárban az 1945 előtti Külügyminisztériumi levéltár referense. Fő kutatási területe a 20. század első felének magyar- és egyetemes diplomácia- valamint egyháztörténete, továbbá a magyar–francia kapcsolatok.

Balatonfüredi kötődése diákkorára nyúlik vissza. A Balatonfüred-Tihany régió szépségén túl a „hely szelleme” is végképp megragadta, olyannyira, hogy azóta is családjával gyakran nyaral Füreden. (9.; 12.)

NÉMETH ÁKOSNÉ RÁCZ LÍDIA

(Balatonfüred, 1945)

Szombathelyen szerzett felsőfokú könyvtáros végzettséget. Balatonfüreden kialakította, és 1992-ig, megszüntetéséig vezette a SZOT Oktatási Intézet könyvtárát. A Városi Könyvtárhoz kerülve a Helytörténeti Gyűjtemény létrehozásában vett részt, amelyet 2001-ig, nyugdíjba vonulásáig vezetett. Egyik szervezője, alapító tagja, és 2001-ig titkára volt az 1994-ben megalakult Balatonfüredi Helytörténeti Egyesületnek. Részt vesz a Füredi História szerkesztésében. Több Veszprém megyei és balatonfüredi helytörténeti szakkönyv szerzője, társszerzője, szerkesztője. A Balatonfüred Kultúrájáért Díj kitüntetettje. (5.; 8.; 9.; 11.)

PRAZNOVSZKY MIHÁLY, DR.

(Salgótarján, 1946)

Irodalomtörténész, muzeológus. 1965-ben a salgótarjáni Madách Imre Gimnáziumban érettségizett. 1971-ben befejezte a Debreceni Tanítóképző Intézet népművelés-könyvtár szakát. 1978-ban az ELTE BTK könyvtár-történelem szakán végzett. 1981 óta egyetemi doktor, 2000-tól az irodalomtudományok kandidá-

tusa. 1976-tól 1982-ig igazgató a szécsényi Kubinyi Ferenc Múzeumban. 1982–1987 a Nógrád Megyei, az 1987–1993-as években a Veszprém Megyei Múzeumi Igazgatóság vezetője. 1993–2000 között a Petőfi Irodalmi Múzeum főigazgatója. 2003-tól a veszprémi Eötvös Károly Megyei Könyvtár igazgatója. Több száz tanulmánya, cikke jelent meg különböző folyóiratokban és tanulmánykötetben. (11.)

RÁCZ JÁNOS, DR. (Budapest, 1953)

Eredetileg budapesti, 1975-ben emigrált. Németországban és Bécsben folytatott nyelvészeti tanulmányokat. A müncheni. L. M. Universität magisztervizsgáját tette le, majd a budapesti Eötvös Loránd Tudományegyetem doktorátusát szerezte meg. Szótörténeti, etimológiai publikációit nyelvészeti folyóiratokban közli, névtani könyvei a Magyar Nyelvtudományi Társaság gondozásában jelentek meg. 1989-ben hazatelepült, 2000 óta Balatonfüreden él. A Balatonfüredi Helytörténeti Egyesület tagja. (2.; 5.; 8.; 9.; 10; 12.)

SARKADY TAMÁS (Veszprém, 1949)

Általános- és középiskolai tanulmányait Balatonfüreden végezte. A Pécsi Tanárképző Főiskolán szerzett általános iskolai tanári diplomát. A Városi Művelődési Központ népművelőjeként dolgozik, a város kulturális életének meghatározó alakja. Elsőként kapta meg a Balatonfüred kultúrájáért elnevezésű kitüntetést. A Balatonfüredi Helytörténeti Egyesület tagja. (11.)

SÁRKÖZINÉ SÁROVITS HAJNALKA

(Győr, 1959)

Könyvtáros, történelem szakos általános iskolai tanár, kulturális menedzser, igazgató. 1981-től a Városi Könyvtárban dolgozott gyermek-könyvtárosként. Munkájáért 1992-ben minisztériumi dicséretben részesült. 1998-tól az Aranyhíd Kulturális Szolgáltató Intézet, majd a Városi Könyvtár és Helytörténeti Gyűjtemény igazgatója. Több civil szervezet alapítója és tagja. A Balatonfüredi Helytörténeti Egyesület tagja. (6.)

SCHNEIDER FERENC (Világos, 1923)

Okleveles erdőmérnök, szakmérnök, Balatonfüred város Díszpolgára. Környezetvédő, tevékenysége egész Veszprém megyére kiterjed. Nagyon sokat tett Balatonfüred és környéke természeti értékeinek megóvásáért, helyreállításáért. A Tagore sétányon ivókutatót állíttatott, s a gyógytér zenepavilonjának helyreállítása is neki köszönhető. Munkásságát több díjjal, kitüntetéssel ismerték el. (8.)

SIBALSZKY ZOLTÁN, DR. (Budapest, 1926)

A Budapesti Műszaki Egyetemen szerzett elektrogépészmérnöki és villamosmérnöki diplomát. A Gödöllői Agráregyetem Mezőgazdasági Gépészmérnöki karán tanított. A CIGR (Mezőgazdasági Műszakiak Nemzetközi Bizottsága) Villamos és Energia Szekciójának elnöke, jelenleg tiszteletbeli elnöke, és a CIGR tiszteletbeli alelnöke. A francia Becsületrend polgári változatának tulajdonosa. Több mint 60 éve Balatonfüreden tölti a nyarakat arácsi házukban. (10.)

SIMON GYULA (Csopak, 1935)

Édesapja az Erzsébet Szanatórium főportása volt. Az általános iskolát Balatonfüreden végezte, gépésztechnikusként dolgozott nyugdíjazásáig, 1995-ig. Nyugdíjasként kezdett foglalkozni Balatonfüred múltjával, ekkor gyűjtötte össze a család tulajdonában levő helytörténeti fényképeket, iratokat, emlékeket, és adta át azokat a Helytörténeti Gyűjteménynek. A Balatonfüredi Helytörténeti Egyesület tagja. (7.)

SIMON KÁROLY (Balatonarács, 1932)

Az elemi iskola 4 osztályát a füredi református iskolában végezte, majd tanulmányait Budapesten folytatta. Gépészmérnöki diplomáját a Budapesti Műszaki Egyetemen szerezte. 1958-tól 1990-ig a balatonfüredi hajógyárban dolgozott, utoljára főmérnöki beosztásban. Ezt követően polgármesternek választották, majd pedig megbízatása lejártakor, 1994-ben nyugdíjba vonult. Jelenleg is a Balatoni Szövetség ügyvezető elnöke, s elkötelezett híve és művelője a balatoni vitorlázásnak. (4.)

SZABÓNÉ VÖRÖS GYÖRGYI

(Várpalota, 1967)

Idén 20 éve, hogy az első és mindmáig egyetlen munkahelyemen, az Eötvös Károly Megyei Könyvtárban dolgozom. Érettségi után kerültem az intézménybe, ahol a kölcsönzési adminisztrációban tevékenykedtem. A főiskola elvégzése óta szaktájékoztatói munkakört töltök be. 2003-ban egyetemi diplomát kaptam az ELTE BTK könyvtár kiegészítő szakán. Helyismerettel 1998-tól foglalkozom. Hat éven át a könyvtár rekonstrukció eredményeként létrejött Olvasóterem és Helyismereti Gyűjteményben, 2004-től pedig az önállósodott helyismereti részlegben csoportvezetőként dolgozom. (11.)

SZEKERES MIHÁLYNÉ (Tiszakécske, 1928)

1949 óta él Balatonfüreden, nyugdíjas tisztviselő. A Balatonfüredi Helytörténeti Egyesület alapító tagja. (10.)

SZENFNERNÉ VARGA ANIKÓ

(Balatonfüred, 1951)

Tösgyökeres balatonfüredi családból származik. Az 1905-ben épült iskolába (mai Bem József Általános Iskola) jártak déd- és nagyszülei, szülei és ő is itt végezte az általános iskolát. A Lóczy Lajos Gimnáziumban érettségizett. A győri Apáczai Csere János Tanítóképző Főiskola elvégzése után volt iskolájában kezdett el tanítani és ahol 1987-től igazgatóhelyettes. A Balatonfüredi Helytörténeti Egyesületnek alapítástól elnökségi tagja, 2003-tól elnöke. Pedagógia témájú szakkikerei mellett szerzője a „Lakóhelyünk ismerete” és „Ferencsik János Balatonfüred város első díszpolgára” című helytörténeti kiadványoknak. (7., 10.)

TÓTH ATTILA (Kapunvár, 1945)

Tösgyökeres balatonfüredi családból származik. Szüleinek Németországba menekülése közben született, de néhány hónap múlva visszatért a család. Vegyipari gépészeti üzemmérnök, szerkesztő-tervezőként dolgozott a balatonfüredi hajógyárban. Családtörténeti kutatással foglalkozik. A Balatonfüredi Helytörténeti Egyesület alapító és elnökségi tagja. (2.; 10.)

TÓTH-BENCZE TAMÁS (Eplény, 1963)

Szombathelyen szerzett könyvtárosi és történelem szakos általános iskolai tanári képesítést. A Balatonfüredi Városi Könyvtárban dolgozik, ezen belül 1994-től a Helytörténeti Gyűjtemény munkatársa. Közreműködött helytörténeti kiadványok összeállításában, szerkesztésében, írásai jelentek meg a Balatonfüredi Naplóban. (8., 12.)

TÓTH DEZSŐ, DR. (Dáka, 1928)

Magyar-könyvtár szakon végzett az ELTE-n. Veszprémbe költözését követően dolgozott népművelőként, könyvtárosként, a Megyei Könyvtár osztályvezető helyettese, később az Országos Oktatástechnikai Központban a médiatár vezetője volt. Nyugdíjazását követően a Vetési Albert Gimnázium könyvtárában dolgozott. Szakmai és helytörténeti tanulmányai meghaladják az 500-at. A Veszprém Megyei Honismereti Egyesületnek megalakulásától vezetője (elnökhelyettes, titkár, elnök), jelenleg tiszteletbeli elnöke. A Veszprém Megyei Honismereti Tanulmányok több kötetének szerkesztője. Jelenleg is több honismereti témában dolgozik. Honismereti munkájáért több kitüntetést kapott. (8.)

TÓTH GYÖRGYI (Várpalota, 1970)

Általános és középiskoláját Balatonfüreden végezte. 1991-ben fényképész szakvizsgát tett. 1992 óta dol-

gozik a balatonfüredi Városi Könyvtárban, ezen belül 2004-től a Helytörténeti Gyűjteményben. 1998-ban középfokú könyvtáros asszisztens végzettséget szerzett Győrben. A bajai Eötvös József Főiskolán diplomázott könyvtár szakon, szakdolgozatának címe Balatonfüred köztéri szobrai a források elemzése és kritikája tükrében (1860–2002). A Balatonfüredi Helytörténeti Egyesület elnökségi tagja. (11.)

VARGA LÁSZLÓNÉ (Budapest, 1933)

Családi körülményei meghatározták pályaválasztását: előbb Kertészeti Egyetemen, majd a Gödöllői Agrártudományi Egyetem növényvédő szakán folytatta tanulmányait, és szerzett képesítést. Szakmájában helyezkedett el, de fiatal korától érdekelte a néprajz. Tagja a Veszprém Megyei Múzeumok Baráti Köre néprajzi csoportjának, és a Balatonfüredi Helytörténeti Egyesületnek. A közelmúltban nagyon alaposan foglalkozott a balatonfüredi temetők történetével, 2002-ben I. díjjal ismerték el munkásságát az országos néprajzi pályázaton. 2004-ben a balatonfüredi zsidó temetőről írott munkája önálló kötetként jelent meg. (1.; 2.; 3.; 6.; 7.)

VASTAGH GYÖRGY (Budapest, 1936)

A bukaresti C. I. Parhon tudományegyetem fizika szakán végezte tanulmányait, majd a budapesti Eötvös Loránd Tudományegyetemen szerzett fizika- és matematikatanári képesítést. 1959 és 1963 között Békés megyében tanított. Ekkor megnősült, Balatonfüredre költözött és azóta a Lóczy Lajos Gimnázium tanára. Számos hazai és nemzetközi kísérletben, konferencián vett és vesz részt. Hazai és nemzetközi szakfolyóiratokban és a nem szakmai lapokban jelentek, jelennek meg publikációi. Tanítványai országos versenyeken eredményesen szerepelnek. Számos kitüntetés birtokosa, valamint tudományos testület vezetőségi tagja. (6.)

VASZARY PÁL, DR. (Kolozsvár, 1924)

Gyermekkorát Balatonfüreden töltötte, innen ered itteni kötődése. 1948-ban diplomázott a soproni egyetem erdőmérnöki karán. Végzett szakmájában nem tudott elhelyezkedni, a MÁV-nál kezdett el dolgozni, majd a felsőoktatásban találta meg hivatását. 1989-ben vonult nyugdíjba a győri Széchenyi István Egyetemen. Balatonfüreden él. (3.)

VÉRTES LÁSZLÓ, DR. (Újpest, 1946)

A Budapesti Orvostudományi Egyetem Általános Orvostudományi Karán szerzett általános orvosi diplomát 1970-ben. Összesen hat orvosi szakképesítést

szerezett meg. Nevéhez fűződik az újkori hazai zeneterápia bevezetése. Két külföldi felsőoktatási intézménytől díszdoktori címet kapott. Több hazai és külföldi tudományos, művészeti szervezet tagja illetve vezetőségi tisztviselője. Számos tanulmánya jelent meg, illetve könyv, könyvfejezet szerzője orvostörténeti és más tudományos szakterületen is. Balatonfüredhez rokonsága révén kötődik, keresztanyja szerettette meg vele a vidéket. A Balatonfüredi Helytörténeti Egyesület tagja (2003). (7.)

ZÁKONYI FERENC, DR.

(Romonya, 1909 – Balatonfüred, 1991)

Idegenforgalmi szakíró, helytörténeti kutató. Siófokon nevelkedett, ott ismerte meg a Balaton vidékének életét, vált a táj múltjának és művelődéstörténetének szenvedélyes kutatójává. 1936-ban jogból, egy év múlva államtudományi ismeretekből doktorált a pécsi egyetemen. 1937–1950 között segédjegyző, jegyző Berhidán és Siófokon. 1951-ben kényszerűségből Balatonfüredre költözött. Ettől az évtől kezdve nyugdíjaztatásáig – 1970. január 31-ig – vezetője volt a Veszprém Megyei Idegenforgalmi Hivatalnak. Több tucat útikalauzt írt és szerkesztett. Várak, műemlékek helyreállítását, emléktáblák és szobrok elhelyezését kezdeményezte, szervezte és irányította itthon és külföldön. Nevéhez fűződik az Anna-bálok emlékének felelevenítése és újbóli megrendezése. 1986-ban Balatonfüred, 1991-ben Siófok választotta díszpolgárul. A balatonarácsi régi temetőben nyugszik. Balatonfüreden utca, a Füredi Pantheonban tábla őrzi emlékét. 2004-ben posztumusz „Balaton díszpolgára” címmel tüntették ki. (5.)

Z. KARKOVÁNY JUDIT (Dr. Zoltai Dénesné)

(Pestszentlőrinc, 1934)

Az ELTE Bölcsészettudományi karán 1956-ban kapott tanári diplomát. Vidéken – Sümegen és Aszódon – kezdett tanítani. 1963-tól 1989-es nyugdíjazásáig a budapesti Fazekas Mihály Gimnázium irodalom szakos vezető tanáraként dolgozott. Balatonfüredhez a Fekete család révén kötődik: id. Fekete Márton és Till Teréz dédunokája. A Balatonfüredi Helytörténeti Egyesület tagja. (1.; 3.; 4.; 6.; 7.)

Szeretettel köszöntjük

Baán Beáta, Cserép László, Karika Erzsébet, László Zoltán, Német Ákosné, Simon Gyula szerzőtársainkat, akik ebben az évben ünnepelték 50., 60., 70., 80. születésnapjukat.